

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 46/26

U Luxembourggu 24. ožujka 2026.

Presuda Suda u predmetu C-767/23 | [Remling]¹

Nacionalni sud koji odlučuje u posljednjem stupnju uvijek mora obrazložiti svoje odbijanje da Sudu uputi prethodno pitanje

Čak i u slučaju u kojem takav sud može odbiti pravna sredstva na osnovi sažetog obrazloženja, on u svakom pojedinom slučaju mora posebno i konkretno izložiti razloge zbog kojih se primjenjuje jedna od iznimki od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku

U ovom predmetu Sud se trebao izjasniti o usklađenosti s pravom Unije mogućnosti koju vrhovnom sudu nudi nizozemsko pravo da odbije žalbu samo na osnovi sažetog obrazloženja. Takvim se zakonodavstvom nastoji, s ciljem osiguranja dobrog sudovanja, smanjiti trajanje sudskih postupaka i omogućiti tom sudu da većinu svojeg vremena posveti rješavanju važnih predmeta. Nakon što je istaknuo temeljnu ulogu koju u pravnom sustavu ima prethodni postupak općenito, a osobito obveza upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku, Sud podsjeća na to da je vrhovni sud obavezan uputiti zahtjev za prethodnu odluku, koje može biti oslobođen samo u trima slučajevima: kad postavljeno pitanje prava Unije nije relevantno, kad je Sud već tumačio odredbu prava Unije o kojoj je riječ ili, naposljetku, kad je to tumačenje tako očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji. Kad vrhovni sud ocijeni da se nalazi u jednoj od tih triju situacija, on mora obrazložiti svoje odbijanje da Sudu uputi zahtjev za prethodnu odluku, posebno i konkretno izlažući u svakom pojedinom slučaju razloge zbog kojih smatra da se nije potrebno obratiti Sudu. Takav sud u tom pogledu može usvojiti razloge koje je u dotičnom predmetu iznio sud nižeg stupnja, pod uvjetom da je taj sud objasnio zašto je predmet obuhvaćen jednom od triju spomenutih situacija.

Marokanski državljanin čiji supruga i djeca borave u Nizozemskoj i imaju nizozemsko državljanstvo podnio je u toj državi članici zahtjev za dozvolu boravka koja vrijedi na cijelom području Europske unije. Budući da je taj zahtjev odbijen zbog toga što već ima dozvolu boravka u Španjolskoj, taj je marokanski državljanin podnio tužbu sudu u Hagu, sa sjedištem u Utrechtu (Nizozemska). Nakon što je i ta tužba odbijena, podnio je žalbu nizozemskom Državnom vijeću. Ono ocjenjuje da odgovor na pitanje tumačenja prava Unije koje je istaknuo marokanski državljanin jasno proizlazi iz sudske prakse Suda. Stoga nije dužno podnijeti zahtjev za prethodnu odluku i može odlučiti o sporu sažeto obrazlažući svoju odluku.

Ta mogućnost odlučivanja na osnovi sažetog obrazloženja predviđena je nacionalnim zakonom o strancima. Ona odražava ravnotežu koju je nizozemski zakonodavac želio postići između želje poopćavanja mogućnosti podnošenja žalbe u svakom predmetu koji se odnosi na pravo stranaca i potrebe da se Državnom vijeću omogući da svoje ispitivanje usredotoči na pitanja na koja je potrebno odgovoriti u interesu jedinstva prava, razvoja prava ili sudske zaštite općenito.

U tom se kontekstu Državno vijeće, koje se pita treba li detaljno obrazložiti razloge zbog kojih smatra da nije dužno uputiti zahtjev za prethodnu odluku, odlučilo obratiti Sudu.

U svojoj presudi Sud najprije podsjeća na to da nacionalni sudovi protiv čijih odluka nema pravnog lijeka podliježu obvezi upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku, od koje ipak postoje tri iznimke (irelevantnost postavljenog pitanja prava Unije; postojanje odluke Suda kojom je dotično pravo Unije već protumačeno ili pak situacija *acte clair*)².

Stoga, uzimajući u obzir **temeljnu ulogu prethodnog postupka u pravnom poretku Unije**, ako takav sud odluči ne

uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku na temelju jedne od tih iznimki, **njegova odluka u svakom pojedinom slučaju mora biti obrazložena i, posljedično tomu, u njoj moraju biti posebno i konkretno, vodeći računa o činjeničnim i pravnim okolnostima o kojima je riječ, izloženi razlozi zbog kojih se primjenjuje jedna od tih triju iznimki.**

Činjenica da država članica omogućava sudu odlučivanje na osnovi sažetog obrazloženja, s ciljem osiguranja dobrog sudovanja smanjenjem trajanja sudskih postupaka, ništa ne mijenja. Čak i u takvoj situaciji vrhovni sud ostaje dužan posebno i konkretno izložiti razloge zbog kojih smatra da je nepokretanje prethodnog postupka pred Sudom opravdano.

S tim u vezi, vrhovni sud može usvojiti razloge koje je u sporu o kojem je riječ iznio sud nižeg stupnja, pod uvjetom da je taj sud iznio razloge zbog kojih je smatrao da istaknuto pitanje prava Unije nije relevantno ili da je Sud već tumačio predmetnu odredbu prava Unije ili pak da je to tumačenje tako očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Ostanite povezani!

¹ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

² Presude od 6. listopada 1982., Cilfit, [C-283/81](#) i od 6. listopada 2021., Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi, [C-561/19](#) (vidjeti također [priopćenje za medije br. 175/21](#)).